HOCHEI PE GHEAŢĂ

Dinamo a cucerit „Cupa 30 Decembrie"

Incheiată vineri seara prin victoria echipei Dinamo, „Cupa 30 Decembrie" la hochei pe gheaţă ne-a prilejuit din nou constatarea că formaţiile bucureştene au înregistrat un evident progres, ca urmare a unei temeinice munci de pregătire. Dintre cele patru formaţii participante s-a detaşat în mod deosebit, în această privinţă, echipa tinerilor jucători de la Constructorul care, după ce în prima etapă a întrecerii a eliminat pe C.S.M. Rădăuţi, în meciul final s-a comportat bine, jucînd două reprize de la egal la egal cu Dinamo.

Competiţia a început joi după amiază prin meciul dintre echipele Dinamo şi Ştiinţa. In urmă cu cîteva zile, în cadrul campionatului oraşului Bucureşti, studenţii cîştigaseră în faţa dinamoviştilor cu scorul de 14—2. Acum, Dinamo şi-a luat revanşa la capătul unui meci echilibrat. După consumarea celor 60 de minute de joc regulamentare scorul era egal: 1—1 (0—1, 0—0, 1—0), prin punctele înscrise în ordine de Antal (Ştiinţa) şi György (Dinamo). In prelungiri dinamoviştii au reuşit să mai înscrie un gol prin György, cîştigînd astfel jocul cu 2—1 şi calificîndu-se în finală. In celălalt joc de joi după amiază Constructorul a realizat o frumoasă victorie în dauna echipei C.S.M. Rădăuţi: 5—4 (1—3, 0—1, 4—0)!

Meciurile hotărîtoare pentru clasament s-au disputat vineri după amiază. In deschidere, pentru locurile 3—4 s-au întîlnit echipele învinse cu o zi înainte: Ştiinţa şi C.S.M. Rădăuţi. Victoria a revenit echipei studenţeşti, datorită jocului mai eficace din prima repriză. Scor final: 3—1 (3—0, 0—0, 0—1). La fel s-au petrecut lucrurile şi în partida finală. Dinamo jucînd mai decis, trăgînd mai mult la poartă, şi-a asigurat încă din prima repriză un avantaj suficient astfel că cu toată revenirea din ultimele două reprize a jucătorilor de la Constructorul, scorul nu a mai putut fi modificat: 5—1 (4—1, 1—0, 0—0) pentru Dinamo, care a cucerit trofeul pus în joc.

ATLETISM

Anul atletic 1960 (VIII)

Atletele sovietice cele mai bune din lume

R. P. Romînă pe locul 13 în clasamentul mondial

Acum, după ce am încheiat şirul retrospecţiunilor anului 1960 la probele feminine, se cuvine să facem bilanţul acestor performanţe.

Din capul locului se impune constatarea că atletele Uniunii Sovietice au dominat cu autoritate listele celor mai bune 10 performere mondiale ale anului olimpic. La marile întreceri din capitala Italiei atletele sovietice au reuşit să cucerească şase din cele zece titluri de campioane olimpice puse în joc şi să stabilească tot atîtea recorduri ale J.O.: **Ludmila Lîsenko-Sevţova** — 2:04,3 pe 800 m; **Irina Press** — 10,8 sec. (în semifinale a alergat 10,6 sec.: R. O.) pe 80 m. garduri; **Vera Krepkina** — 6,37 m la săritura în lungime; **Tamara Press** — 17,32 m la aruncarea greutăţii; **Nina Ponomareva** — 55,10 m la aruncarea discului şi **Elvira Ozolina** — 55,98 m la aruncarea suliţei.

Sportivele australiene deţin locul doi în ierarhia mondială a anului 1960, cu rezultate obţinute — în majoritatea cazurilor — înaintea Jocurilor Olimpice. La Roma însă atletele de la antipod au avut o comportare neaşteptat de slabă faţă de valoarea lor şi mai cu seamă faţă de victoriile olimpice repurtate cu patru ani mai înainte.

Atletele din R. D. Germană se află pe locul trei în clasamentul pe acest an. Ele au marcat un serios progres calitativ, în special faţă de sezonul anului 1959.

In acest clasament, ţara noastră figurează pe locul 13. La prima vedere locul este destul de bun, dar ţinînd seamă de posibilităţile de dezvoltare existente în ţara noastră nu ne putem declara statisfăcuţi de acest loc. Sperăm însă că în anul viitor atletele noastre fruntaşe vor obţine rezultate din ce în ce mai bune, pe măsura condiţiilor de activitate create de regimul nostru democrat-popular.

Iată acum clasamentul pe naţiuni al anului 1960. Au fost punctate rezultatele primelor zece atlete la fiecare probă (locul I—10 p; locul II—9 p; locul III — 8 p; ...locul X—1 p).

Clasament	ŢARA	100 metri	200 metri	400 metri	800 metri	80 m.gard.	Inălţime	Lungime	Greutate	Disc	Suliţă	PUNCTAJ
1.	U. R. S. S.	17	5	18	18	21	24	18	29	28	26	204
2.	Australia	8	23	3	15	13	12	1				75
3.	R. D. Germană	1	7	10	4	10		10	12	12	5	71
4.	S. U. A.	10	10						5	3		28
5.	R. P. Polonă		4				0.5	12		2	9	27,5
6.	R. S. Cehoslovacă									10	14	24
7.	R. P. D. Coreeană			10	8							18
8.	N. Zeelandă			8					9			17
9.	R. F. Germană		1	1	5	6		2				15
10.	R. P. Chineză					5	8					13
11.	Anglia				5		0,5	7				12,5
12.	Africa de Sud	4	3	5								12
13.	R. P. Romînă						10				1	11
14.	Italia	8	2									10
15.	Franţa	7										7
16.	Olanda							5				5

ŞAH

Finiş în campionatul feminin al Capitalei

Ultima rundă a finalei campionatului feminin al Capitalei, ediţia 1960, n-a adus modificări importante în clasament. De fapt, întrecerea şi-a pierdut oarecum din interes, deoarece ultima partidă a cîştigătoarei concursului Maria Haimovici-Grubea a fost decisă prin neprezentarea adversarei, Aurelia Batali, bolnavă. Este mai mult decît probabil însă că actuala campioană, care de-a lungul întrecerii a arătat o bună pregătire, şi-ar fi păstrat oricum primul loc, ea avînd nevoie în această partidă numai de o jumătate de punct. Următoarele fruntaşe în clasament au obţinut victorii în ultimele lor partide: Victoria Vidraşcu — Natalia Iliescu 0—1, Virginia Steroiu — Elena Răducanu 0—1, Iulia Ghenea — Domniţa Sutiman 0—1.

Iată clasamentul final al concursului: *1. Maria Haimovici-Grubea (Constructorul) 10 puncte (din 12 partide); 2. Natalia Iliescu 9 p.; 3—4. Elena Răducanu şi Domniţa Sutiman $8\frac{1}{2}$ p.; 5. Rita Barbu $7\frac{1}{2}$ p.; 6. Aurelia Batali $6\frac{1}{2}$ p.; 7—8. Zari Karibian şi Aura Teodorescu 5 p.; 9—10. Cecilia Manoliu şi Iulia Ghenea-Butnaru $4\frac{1}{2}$ p.; 11—12. Virginia Steroiu şi Victoria Vidraşcu $3\frac{1}{2}$ p.; 13. Valentina Găbreanu 2 p.*

RUGBI

RUGBIŞTII DE LA GRIVIŢA ROŞIE — PENTRU A ŞAPTEA OARĂ CAMPIONI

Ediţia 1960 a campionatului republican s-a desfăşurat la un nivel superior, în raport direct proporţional cu saltul calitativ pe care l-a înregistrat rugbiul romînesc în ultimul an. Afirmaţia noastră este întărită de valoarea permanent crescîndă a jocului prestat de majoritatea echipelor competitoare. Şi-au adus aportul la aceasta pe lîngă echipele consacrate ale rugbiului bucureştean: C.F.R. Griviţa Roşie, C.C.A. şi Dinamo şi cîteva formaţii din provincie, cum ar fi Ştiinţa Cluj, C.S.M.S. Iaşi sau Ştiinţa Petroşani, cărora li s-a adăugat, mai ales spre finalul campionatului, şi Ştiinţa Bucureşti. Toate aceste formaţii au participat direct la lupta pentru primele locuri ale clasamentului.

De la stînga la dreapta: în rîndul de sus: *Petre Buda, Constantin Rotaru, Mihai Ţibuleac, Marin Bostan, Valeriu Irimescu, Mihai Wusek, Mihai Oblemenco*; în rîndul din mijloc: *Costel Stănescu, Viorel Moraru, Mircea Rusu, Traian Picu, Sever Posmoşan, Dan Stoenescu, Vasile Mladin*; în rîndul de jos: *Gheorghe Şerban, Al. Stanciu şi Mihai Manole*

In atari condiţii lupta pentru supremaţie a fost mai dîrză, mai echilibrată ca oricînd. Cu atît mai semnificativă, mai plină de conţinut apare deci performanţa „15"-lui ceferist, care şi-a apropiat pentru a patra oară consecutiv titlul de campioană a ţării.

O PERFORMANŢA FARA PRECEDENT IN RUGBIUL NOSTRU

Patru titluri consecutive (1957-1958-1959-1960), care se adaugă altor trei (1948-1950-1955) — iată o realizare unică în analele rugbiului romînesc. Mai mult, o confirmare a faptului că rugbiştii feroviari deţin actualmente cu mare autoritate întîietatea în lumea sportului cu balonul oval de la noi.

Care să fie explicaţia acestui şir de succese neîntrerupt în ultimii ani?

Cauza principală o constituie desigur sudura statornicită în rîndurile secţiei de rugbi a asociaţiei sportive de la atelierele C.F.R. Griviţa Roşie, locul de muncă al tuturor componenţilor echipei campioane. Este vorba de o prietenie strînsă, principială, care îi leagă pe jucători atît pe terenul de sport, cît şi la locul lor de producţie. Această sudură, această prietenie şi-a găsit expresia într-o dragoste puternică faţă de culorile asociaţiei sportive, pe care fiecare se străduieşte întotdeauna s-o reprezinte cu cinste.

In al doilea rînd, cauzele victoriilor sportivilor feroviari trebuie căutate în pregătirea lor perseverentă, dublată permanent de o mare seriozitate. Foarte puţine absenţe nemotivate la antrenamente şi la jocuri, de unde posibilitatea menţinerii unui schelet de formaţie aproape permanent. Este ceea ce determină, de fapt, principalul „atu" al echipei: *omogenitatea şi cunoaşterea perfectă de către fiecare a jocului şi posibilităţilor partenerilor.*

CITEVA CIFRE...

...ne oferă o imagine şi mai clară asupra potenţialului echipei campioane. Ultimele patru campionate au însemnat tot atîtea titluri. In acest an, rugbiştii ceferişti s-au întrecut însă pe ei înşişi. Ei n-au cunoscut înfrîngerea, terminînd întrecerea cu un bilanţ strălucit: din 22 de partide jucate ei au recoltat 20 de victorii, obţinînd două meciuri egale. Golaverajul apare şi el edificator: 356 de puncte înscrise şi numai 60 primite. Media punctelor înscrise în fiecare meci în raport cu cele primite este de 16,18 faţă de 2,72. Deci un raport excepţional.

Alte cîteva cifre: 22 de jucători în lot, dintre care 17 au jucat în majoritatea partidelor. Vîrsta medie a echipei: puţin peste 25 de ani. (De unde se vede că avem de a face cu o formaţie matură). Şi acum împărţirea pe profesiuni, ne indică: 7 muncitori calificaţi, 5 tehnicieni, 8 ingineri, un economist şi un student.

DESPRE SISTEMUL DE JOC

Şi în anul acesta, punctul forte al formaţiei a rămas jocul pe înaintare. Explicaţia este lesne de aflat: pe de o parte valoarea superioară a grămezii, pe de altă parte faptul că antrenorul echipei, Viorel Moraru este el însuşi unul dintre cei mai buni înaintaşi din ţară. Fireşte, în atari condiţii, el a imprimat „15"-lui său un sistem de joc în care ponderea principală revine înaintării.

In afară de omogenitatea caracteristică grămezii ceferiste şi de forţa ei de percuţie, se cuvine a fi amintită maniera în care înaintaşii feroviari ştiu să poarte balonul „la mînă" (şi acest lucru a devenit şi mai pregnant în ultimul an).

Treisferturile, fără a fi la valoarea înaintării, şi-au făcut cu prisosinţă datoria, demonstrînd în majoritatea cazurilor, în ciuda tinereţii lor, maturitate şi siguranţă, ştiind să profite de orice slăbiciune a adversarului (ca de pildă în meciul cu Dinamo: 13-0).

In campionat, ceferiştii au adoptat în funcţie de fiecare adversar tactica adecvată, care — aşa cum s-a văzut — a dat rezultatele scontate. Această tactică s-a bazat însă cu predilecţie pe jocul grupat al înaintaşilor şi mai ales pe combinaţiile inteligente şi pătrunderile subtile ale mijlocaşului la grămadă Costel Stănescu cu linia a treia şi îndeosebi cu Viorel Moraru.

JUCĂTORI ŞI CALIFICATIVE

P. Buda (32 ani) — fundaş. Calităţi: priză bună la balon, plasament, siguranţă; lipsuri: nu iniţiază şi nu participă la acţiuni ofensive, aşa cum cere rugbiul modern.

C. Rotaru (24 ani) — aripă. Calităţi: decizie şi putere de concretizare; lipsuri: insuficientă viteză.

M. Ţibuleac (22 ani) — aripă. Calităţi: excelent tranformer; lipsuri: încetineală, insuficientă mobilitate.

M. Bostan (25 ani) — aripă. Calităţi: viteză, mobilitate; lipsuri: neîncredere în forţele proprii.

V. Irimescu (19 ani) — centru. Calităţi: schimbări de direcţie derutante, dîrzenie în apărare; lipsuri: o tehnică încă insuficientă.

M. Wusek (21 ani) — centru. Calităţi: hotărîre în atac şi în apărare, o bună cunoaştere a fentelor; lipsuri: fragilitate.

M. Oblemenco (20 ani) — mijlocaş la deschidere. Calităţi: schimbări de direcţie rapide; lipsuri: insistă prea mult cu balonul, transmite uneori defectuos.

C. Stănescu (26 ani) — mijlocaş la grămadă. Calităţi: explozivitate, rapiditate, excelent în apărare; lipsuri: exces de duritate.

V. Moraru (28 ani) — înaintaş linia a treia. Calităţi: excelent coordonator al jocului, tehnică înaltă, bun concretizator; lipsuri: se desprinde prea adesea de grămadă şi ia acţiunile pe cont propriu.

M. Rusu (27 ani) — înaintaş linia a treia. Calităţi: dîrzenie, activitate neobosită pe teren, o bună tehnică în prinderea balonului la margine; lipsuri: insuficientă mobilitate.

Tr. Picu (32 ani) — înaintaş linia a treia. Calităţi: bun tehnician şi realizator; lipsuri: insuficient de activ la grămadă.

S. Posmoşanu (29 ani) — înaintaş linia a doua. Calităţi: dîrzenie, activitate în jocul grămezii; lipsuri: duritate.

D. Stoenescu (27 ani) — înaintaş linia a doua. Calităţi: bun prinzător în margine; lipsuri: insuficient de activ în jocul de cîmp, insuficient de tehnic.

V. Mladin (28 ani) — înaintaş linia a doua sau întîi. Calităţi: bun în margine, dîrz şi activ; lipsuri: prea rigid.

Gh. Şerban (30 ani) — linia întîi. Calităţi: dîrz, combativ, inimos; lipsuri: tehnică insuficientă, tendinţă spre duritate.

Al. Stanciu (25 ani) — linia întîi-taloner. Calităţi: tenacitate; lipsuri: tehnică insuficientă, tendinţă către jocul dur.

M. Manole (25 ani) — linia întîi taloner. Calităţi: sobru, inimos; lipsuri: o tehnică insuficientă.

După cum se vede, feroviarii au prezentat un lot puternic şi cu perspective, dar prea restrîns (rezervele au fost de o valoare mult mai scăzută) faţă de dificultatea mereu crescîndă a menţinerii titlului într-un campionat care se anunţă cu fiecare an — spre bucuria noastră — tot mai puternic. Este absolut necesar ca ei să-şi întărească lotul. Şi pentru aceasta este cazul ca în primul rînd să-şi îndrepte atenţia spre proprii lor juniori (pregătiţi cu atenţie de fostul internaţional C. Cocor) şi mai puţin spre jucătorii aduşi din alte echipe.

In anul care vine, feroviarii au o misiune mai dificilă. In afară de apărarea cu succes a titlului, care va fi deosebit de grea, ei vor debuta în „Cupa campionilor europeni", cea mai mare întrecere a echipelor de club din Europa. Să sperăm că nu vor dezminţi nici de această dată aşteptările miilor de iubitori ai rugbiului din ţara noastră şi că vor reprezenta în această mare competiţie europeană culorile feroviare cu aceeaşi cinste cu care ne-au obişnuit.

D. CALIMACHI
T. STAMA